

det danske folk jo alt for klogt til at ville affinde sig med. Vi deltager ikke i den kritik. Vi mener, at regeringen har opført sig på en måde, som har været med til at sikre enigheden i NATO, og dét er meget afgørende i den nuværende situation.

Der bør også være enighed i Danmark, og i befolkningens brede kredse er der enighed, og det er der heldigvis også her i huset. Der vil altid være nogle yderpartier på begge fløje, som tager særstandpunkter, for ellers havde de slet ingen berettigelse til at være her. Ligegyldigt hvad flertallet vil sige, er der jo altid nogle, der skal tage afstand fra det, og det har de ret til, det er legitimt – værsgo og spis! Men det har altså ikke noget med det her at gøre. Det er vor pligt at være loyale og helhjertede medlemmer af NATO, også i denne situation.

Hr. Skaarup siger, at man ikke kan opnå noget med militære midler, og andre har så været heroppe og spørge, hvad hr. Skaarups tanker er, og hvordan man skal kunne opnå det. Hr. Skaarup siger minsandten også, at det er farligt – det har han opdaget. Det er også farligt, ja, vist er det så. Det var også farligt den dag, Shellhuset blev bombet, men skulle det have været undladt af den grund? Jeg ved ikke, hvad alternativet skulle have været. Hvis der ikke bliver skredet ind over for den kriminelle diktator hr. Milosevic, vil det være det samme som at udskrive et fribrev for, at den slags aktioner, den slags forfølgelser, den slags folkedrab kan fortsætte. Det er nødvendigt for verdens fremtid, for menneskehedens fremtid, at al bliver skredet ind, selv om vi ved, det gør ondt. Jeg vil igen citere biskop Keld Holm fra Århus, som siger, at alternativet til krig ikke altid er fred, men at alternativet til krig meget ofte kan være undertrykkelse, forfølgelse, mishandling og folkemord.

Om den aktuelle situation kun dette: I CD forventer vi – ja, vi er sikre på – at NATO's ledelse, herunder regeringerne i NATO-landene og derfor også vort eget Forsvarsministerium og Forsvarskommandoens selvfølgelig træffer alle tænkbare forberedelser til alle tænkbare situationer. Det er en dårlig ledelse, som ikke har planer parat til selv det næsten utænkelige. Selvfølgelig er de i gang med det.

Der var en, der spurgte; Hvornår skal landtropperne sættes ind? Jeg ved ikke, om vedkommende havde tænkt sig at få det svar, at det skal ske den 3. maj kl. 11 om formiddagen. Men et tåbeligt spørgsmål kræver jo ofte et tåbeligt

svar, og jeg mener, det var et tåbeligt spørgsmål.

Målet for aktionen kan kun være frihed for Kosovos befolkning, så flygtningene kan vende hjem, og skal selvfølgelig ikke være til et land, hvor serbere skal være med til at udøve politisk eller anden myndighed. Intet mindre end det er formålet. Der er ikke noget alternativ.

Jeg er lykkelig ved at vide, at selv om Dansk Folkepartis deltagelse i vores forslag til vedtagelse jo er meget mere end gådefuld, og det lykkedes for hr. Skaarup med sin ordførertale og sine svar på korte bemærkninger at grave sig ned i et ensomt og mørkt og koldt hul, vil det altså vise sig, at ca. 80-85 pct. af Folketingets medlemmer står bag en vedtagelse af den nødvendige indsats, som der ikke er noget brugbart alternativ til.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Der er vist ikke nogen herinde i dette Ting, der er i tvivl om, at hr. Arne Melchior mener, hvad han siger, og at han er en fremragende taler.

I talen blev der stillet en række spørgsmål og rettet en række anklager mod bl.a. mig om, at jeg skulle have spurgt, hvorfor man ikke har gjort det, og hvorfor har man ikke gjort det, og hvorfor har man ikke gjort det. Der var en parallel i hr. Arne Melchior's tale til situationen mellem Tyskland og Vesteuropa i 1930'erne. Der er en anden side af den parallel, som jeg har prøvet at trække frem hele tiden, nemlig flygtningesituationen, og jeg går ud fra, hr. Arne Melchior er enig i, at det er dét, der er den allerstørste opgave for os i Europa nu: at give et ordentligt svar på, hvad vi skal gøre for de mange flygtninge. Jeg vil gerne spørge, om hr. Arne Melchior ikke er enig i, at i modsætning til den måde, Europa behandlede flygtninge fra Tyskland på i 1930'erne, skal Europa her i 1990'erne lukke op, så flygtningene kan slippe ud. Er hr. Arne Melchior ikke enig i, at det er en ganske vigtig opgave?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få at vide, hvordan hr. Arne Melchior definerer bagklogskab, for ifølge hr. Arne Melchior er det altså et udtryk for bagklogskab at konstatere, at man i de sidste 10 år har haft mulighed for at behandle Milosevic på en anden måde, end man har gjort, og at der ikke alene har været mulighed